

Коли людина добра єсть, то їй за все і шана, й честь

Симонові, Гоці.

Навчанню і вихованню підростаючого покоління в райцентрі віддано 34 роки. Я давно знаю Володимира Івановича по спільній роботі. Це людина розумна, працелюбна, високої культури, витримки, наділена талантом митця, вихователя.

Будучи великим шанувальником художнього слова, він проводить чудові уроки літератури, уміло розкривав образи героїв художніх творів, на їх прикладі учив добру, справедливості, працелюбності.

Вдавалися й уроки малювання, які проводити набагато важче, ніж з інших предметів. Адже не всі учні вміють і хочуть малювати, не всі цікавляться живописом. Але Володимир Іванович вмів і ці уроки робити цікавими, змістовними для всіх учнів.

Широка палітра, так би мовити, «позакласної роботи» В.І.Мельника. Чого він тільки не малював! Це стенди, транспаранти, лозунги, стінгазети, різні посв'яти вчителю, які прощалися зі школою в зв'язку з виходом на пенсію.

А ще одна сторінка його життя — це поезія. Чимало власних віршів Володимир Іванович присвятив роздумам про людські почуття, прекрасним поривам душі, голосу закоханого серця. Ось один з них.

Минають дні.

*Не висихають сльози,
І рана серця день*

і ніч болить.

Скажи, матусю,

на якій дорозі

*Тебе шукать, щоб
стрітись хоч на мить?*

І я підю, забувши все

на світі.

Бо світ для мене —

це, напевно, ти.

*Хай і мене колись
шукають діти,
Хоч знатимуть:
ніколи не знайти.*

Нині Володимир Іванович на заслуженому відпочинку, але ще продовжує працювати. Активно допомагає районній ветеранській організації. Його умілими руками підготовлено два альбоми про будні ветеранів війни і праці, бойовий і трудовий шлях наших славних земляків. Готується третій такий альбом.

Цими днями В.І.Мельник зустрів свою 65-у зиму. Широкосердечно вітаємо іменинника, бажаємо йому доброго здоров'я, творчого неспокою, сімейного затишку. Хай кує йому зозуля літа аж до ста і далі, а спокій тільки сниться!

Тамара БАХТІНА,
відповідальний
секретар районної
організації ветеранів.

Завжди приємно писати про хороших людей. До цієї когорти належить і Володимир Іванович Мельник з Гоці. Його життєвий шлях типовий для багатьох таких, як він, рядових освітянської ниви.

Народився в с. Симонов. Вчився в школі, закінчив Рівненський педінститут і за направленням Міністерства освіти УРСР був направлений на роботу в Узбекистан. Потім служив в армії, продовжував педагогічну діяльність в рідному районі — у Франівці,